

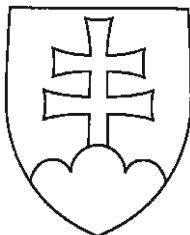


Boris Arányi

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 10. 07. 2013
a vykonateľnosť dňa
Krajský súd v Bratislave
dňa 30. 05. 2013

3S 223/09-140
IČS 1009201687

Rada pre vysielanie a retransmisie Dobrovičova 8, P.O. Box 155, 810 09 Bratislava 1	
22-03-2013	
Podateľ číslo: 1489	Číslo spisu:
Prílohy/dáty:	vybavuje: 16



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Šebestovej a členiek senátu JUDr. Dáši Filovej a JUDr. Anny Peťovskej, PhD., v právnej veci žalobcu: **UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o.**, Ševčenkova 36, 851 01 Bratislava, IČO: 35 971 967, proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisii**, Dobrovičova 8, 811 09 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. TKR/254/RL/29/2009 zo dňa 07.07.2009, č. správneho konania 66-LO/O-1070/2009, takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu **zamieta**.

Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.11.2009 domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. TKR/254/RL/29/2009 zo dňa 07.07.2009, č. správneho konania 66-LO/O-1070/2009 a vrátenia vecí na ďalšie konanie.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že správne rozhodnutie žalovaný vydal na základe nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko podklady pre jeho rozhodnutie vychádzali zo zistení, ktoré vykonal Telekomunikačný úrad SR (ďalej iba Úrad) na základe dožiadania žalovaného, pričom však Úrad konal nad rámec svojej kompetencie. Úrad na základe dožiadania žalovaného vykonal kontrolu kanálového rastra káblovej distribučnej siete v Trenčíne na hlavnej stanici umiestnenej na Liptovskej ulici. Táto kontrola úradu je nad rámec kompetencií a to v rozpore s § 37 zák. č. 610/2003 Z.z. Poukazuje v tejto časti žaloby tiež na ust. § 1 ods. 2, § 2 a § 5 zák. č. 610/2003 Z.z. a z vyššie uvedených ustanovení je zrejmé, že kontrolovanie, či v mieste príjmu telekomunikačné zariadenie žalobcu v meste Trenčín je možné prijímať televíznu programovú službu Televízie Trenčín, ktorá je vysielaná na frekvencii – kanál 60. Trenčín, je vylúčené z kompetencie Úradu. Žalobca uvádza, že

kontrolovanie obsahu programovej ponuky širenej v káblovom distribučnom systéme je vylúčené z kompetencie Úradu, preto keď Úrad zisťoval skladbu programových služieb konal nad rámec oprávnení, ktoré mu dáva zák. č. 610/2003 Z.z. Žiadne z ustanovení zák. č. 610/2003 Z.z., sa preto nemôže aplikovať na káblový distribučný systém žiadneho z prevádzkovateľov retransmisie, t.j. ani na káblový distribučný systém žalobcu. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný poveril Úrad na vykonanie kontroly, žalobca je toho názoru, že týmto došlo k porušeniu ust. § 34 ods. 4 Správneho poriadku. Žalobca namietal nezákonný postup Úradu svojimi podaniami zo dňa 26.05.2005, 26.07.2005 a 26.10.2005 a napriek tomu Úrad opätovne vykonal kontrolu, ktorá je nad rámec jeho kompetencií, ktoré mu priznáva právny poriadok Slovenskej republiky ako orgánu verejnej správy, a preto nemôžu byť zistenia Úradu získané v rámci kontroly kanálového rastra žalobcu, použité v správnom konaní. Žalobca nesúhlasí s tvrdením uvádzaným v rozhodnutí žalovaného, že porušil ust. § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z.z., pretože svoje tvrdenia opiera o svoj nesprávny výklad príslušných ustanovení citovaného zákona ako aj zákona o vysielaní a retransmisie zák. č. 308/2000 Z.z. a Správneho poriadku. Úrad svojvoľne prekvalifikoval časť krajského mesta na vidiecku, tým sa zmenili kritéria pre posúdenie zákonných povinností žalobcu, ktoré by žalobca nespĺnil, ak by Úrad svojvoľne neprekvalifikoval časť krajského mesta na vidiecku. Žalobca je toho názoru, že takouto prekvalifikáciou by bola úroveň signálu zjavne pod úroveň technickej normy a z toho dôvodu by bolo nesporné, že žalobca neporušil povinnosť podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z., nakoľko neboli naplnené podmienky pre takúto povinnosť žalobcu.

Žalobca uvádza, že žalovaný pri vydávaní rozhodnutia vychádzal zo skutočností, ktoré sú v rozpore s obsahom spisu. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že úroveň signálu by mala byť meraná u abonenta, a nie na hlavnej stanici, ako vychádza v dokumentoch vydaných pred rozhodnutím, čo podľa názoru žalobcu nepochybne porušuje zásady právneho štátu, medzi ktoré patrí aj právna istota, do ktorej patrí aj predvídateľnosť rozhodnutí. Žalovaný si nechal zamerať úroveň signálu Úradom vo výške 10m nad úrovňou terénu (nie na hlavnej stanici žalobcu) a v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že je potrebné merať úroveň signálu u abonenta (zákazníka). Žalovaný počas celého správneho konania tento argument nepoužil, až v napadnutom rozhodnutí uviedol tento nový argument. Takýto argument použitý žalovaným v napadnutom rozhodnutí znamená absolútnu zmenu praxe v porovnaní s minulosťou, navyše neposkytol jediný argument na zmenu doterajšej praxe. Argumentácia použitá žalovaným v napadnutom rozhodnutí vytvára právnu neistotu pri vydávaní rozhodnutia a takéto rozhodnutie je v rozpore s čl. 1 Ústavy SR.

Žalobca uvádza, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, je nepochybne nedostačujúcou aj kontrola vykonaná Úradom, ktorý meria intenzitu signálu vo výške 10m nad hlavnou stanicou žalobcu, čo značne skresľuje úroveň signálu Televízie Trenčín a nekorešponduje s reálnym stavom. V tejto časti žaloby žalobca poukazuje na technické normy, ktoré sa majú použiť na meranie signálu. Svojím konaním žalovaný porušil zásadu materiálnej pravdy, ktorá je z hlavných zásad správneho konania. Žalobca pri ústnom vypočutí konanom v rámci správneho konania uviedol, že nepoužíva antény na Domove sociálnych služieb Trenčín, kde Úrad meral úroveň signálu a že ani neexistuje prepojenie medzi strechou Domova sociálnych služieb a žalobcovou hlavnou stanicou, avšak tento fakt nebol žalovaným akceptovaný. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že úroveň signálu je potrebné merať u abonenta, týmto žalovaný porušil zásadu materiálnej pravdy, pretože neúplne a nepresne zistil skutkový stav a tým nemohol správne rozhodnúť v správnom konaní.

Žalobca uvádza, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Žalobca vidí nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že Úrad svojvoľne prekvalifikoval mestskú časť na vidiecku, pričom neuviedol ani právny predpis alebo technickú normu, podľa ktorej by bolo možné takúto prekvalifikáciu vykonať. Je pri tom zrejmé, že keby Úrad neprekvalifikoval mestskú oblasť na vidieckú, signál by bol zjavne výrazne pod úroveň technickej normy a žalovaný by teda nemohol rozhodnúť o porušení príslušných ustanovení zák. č. 308/2000 Z.z. zo strany žalobcu, nakoľko k takýmto porušeniam zo strany žalobcu nikdy nedošlo.

Žalobca uvádza, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Ako dôvod uvádza, že celé správne konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie trpí vadou, že žalovaný použil v správnom konaní dôkazy, ktoré boli získané v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, vykonané Úradom, ktorý konal nad rámec svojich kompetencií, ale aj nie menej dôležitá skutočnosť je aj to, že tu neexistuje pre žalobcu povinnosť podľa § 17 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona a tým neexistencia povinnosti podľa § 17 ods. 1 písm. h/ uvedeného zákona, takéto rozhodnutie žalovaného spĺňa základné podmienky preto, aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že podľa ust. § 4 zák. č. 308/2000 Z.z., žalovaný je orgánom verejnej správy, ktorého prvoradým poslaním je presadiť záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Do pôsobnosti žalovaného patrí aj ukládanie sankcií vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie stanovených v § 64 až 67 zák. č. 308/2000 Z.z., pričom na konanie podľa tohto zákona sa v súlade s § 71 zák. č. 308/2000 Z.z. vzťahuje Správny poriadok s výnimkou ust. § 49, § 53, § 54, § 56 až § 68. Keďže žalobca porušil povinnosť ust. v § 17 ods. 1 písm. h/ zák. č. 308/2000 Z.z., žalovaný mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona a za porušenie povinnosti uvedenej v ust. § 17 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona.

Žalovaný k časti žaloby týkajúcej sa kompetencie Telekomunikačného úradu SR uvádza, že tento Úrad podľa § 8 ods. 1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z.z., spolupracuje najmä s Radou pre vysielanie a retransmisiu v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania a retransmisiu. Preto žalovaný na základe právnych predpisov, z dôvodu hospodárnosti konania a z dôvodu, že Úrad disponuje príslušným technickým vybavením na realizáciu dožiadania a je oprávnený takéto dožiadanie vykonať ako ďalšiu činnosť podľa osobitných predpisov, požiadal Úrad o zistenie zloženia programovej ponuky žalobcu v káblovom distribučnom systéme a o zistenie možnosti príjmu programovej služby televízie v meste Trenčín. Zistenie zloženia programovej ponuky v káblovom distribučnom systéme žalobcu pracovníkmi Úradu, bolo technickým a administratívnym úkonom na základe dožiadania žalovaného, výkonom ďalšej činnosti podľa osobitných predpisov. Zistenia a závery, boli následne postúpené žalovanému ako dôkazy a až tento na základe vlastných úvah podľa ust. § 34 ods. 5 Správneho poriadku ich vyhodnotil ako skutočností odôvodňujúce uloženie sankcie za porušenie ustanovení zák. č. 308/2000 Z.z. Z týchto dôvodov preto úkony Úradu nemožno považovať za výkon kontroly káblového distribučného systému žalobcu.

Podľa ust. § 6 zák. č. 610/2003 Z.z., je Úrad národný regulátor a cenový orgán v oblasti elektronických komunikácií, ktorý podľa tohto zákona okrem iného vykonáva správu frekvenčného spektra. Kanál 60 Trenčín je súčasťou frekvenčného spektra a ako obmedzený

prírodný zdroj bol na základe medzinárodných dohôd pridelený Slovenskej republike, zároveň je imanentnou súčasťou elektronických komunikačných sietí. Úrad vykonáva okrem iného aj koordináciu a kontrolu využívania frekvenčného spektra. Z uvedeného vyplýva, že v kompetencii Úradu je aj kontrola resp. zistenie, či na tom ktorom území je dostatočný signál konkrétnej identifikovateľnej rozhlasovej alebo televíznej programovej služby, ktoré sú prenášané prostredníctvom analógových frekvencií. Žalovaný uvádza, že Úrad nevykonával kontrolu obsahu televíznej programovej služby televízie Trenčín, ale na základe dožiadania žalobcu vykonal technické meranie hodnoty elektrickej zložky elektromagnetického poľa signálu tejto programovej služby a výsledky postúpil žalovanému, ktorý uvedené dôkazy vyhodnotil v zmysle § 34 ods. 5 Správneho poriadku. Žalovaný uvádza, že za kontrolu obsahu služby je potrebné považovať kontrolu samotnej informácie, ktorá je súčasťou tej ktorej programovej služby, či už televíznej alebo rozhlasovej, preto žalovaný nemôže súhlasiť s tvrdeniami žalobcu uvádzanými v žalobe, že „v tejto súvislosti si dovoľujeme uviesť, že obsahom pri retransmisii nie je obsah konkrétnej TV programovej služby, ale obsah retransmisie, t.j. jej zloženie = programová ponuka. Programovou ponukou je zoznam jednotlivých programových služieb“. Toto tvrdenie žalobcu je potrebné odmietnuť ako nesprávne, pretože je založené na reštriktívnom výklade ust. § 8 ods. 1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z.z. Žalovaný uvádza, že obsahom regulácii programových služieb vykonáva zásadne žalovaný v zmysle ust. § 4 zák. č. 308/2000 Z.z., preto v prípade zistenia zloženia programovej ponuky žalobcu vykonanej pracovníkmi Úradu nemôže ísť o kontrolu obsahu služieb ako to tvrdí žalobca. Žalovaný v tejto časti poukazuje na Smernicu EP a Rady 2000/21/ES o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby. Žalovaný v časti žaloby žalobcu o upozorneniach na nezákonný postup pri výkone kontrol Úradom uvádza, že rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sž-o-NS 93/2004 zo dňa 22.03.2005 potvrdil rozhodnutie žalovaného, ktorý žalobcovi uložil sankciu za porušenie § 17 ods. 1 písm. h/ v spojení s ust. § 60 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. Najvyšší súd SR nemal žiadne pochybnosti o zákonnosti prešetrenia prevádzkovania káblového distribučného systému vykonaného pracovníkmi Úradu. Žalovaný uvádza, že dôkazy, ktoré boli získane v správnom konaní sú v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky a boli relevantnými a zákonnými dôkazmi pre rozhodnutie vo veci.

Žalovaný k dôvodom uvedeným v žalobe, že došlo k porušeniu zák. č. 308/2000 Z.z. a to § 17 ods. 1 písm. a/ uvádza, že podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní bola odpoveď Úradu žalovanému, obsahom ktorej je možnosť príjmu televíznej programovej služby Televízie Trenčín v meste Trenčín. V odpovedi Úradu sú uvedené technické predpisy a odporúčania v súlade s ktorými Úrad postupoval pri meraní príjmu televíznej programovej služby Televízie Trenčín. Z uvedených záverov merania Úradu, ktoré boli vykonané v blízkosti hlavnej stanice príjmu žalobcu vo výške 10m nad terénom a na streche budovy Domu sociálnych služieb, kde sú umiestnené antény žalobcu slúžiace na terestriálny príjem je zrejmé, že v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie žalobcu je dostatočná kvalita televízneho signálu programovej služby Televízie Trenčín na následnú retransmisiiu k abonentovi a preto bolo povinnosťou žalobcu túto programovú službu retransmitovať v káblovom distribučnom systéme na území mesta Trenčín.

Žalovaný k časti žaloby žalobcu týkajúcej sa merania úrovne signálu „Úradom vo výške 10m nad terénom zo strany žalovaného a nie na hlavnej stanici žalobcu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, aby ustál svoje rozhodnutie uvádza, že je potrebné merať úroveň signálu u abonenta“. Ďalej žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v rozpore s § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. K tejto časti žalovaný uvádza, že v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. je žalobca ako registrovaný

prevádzkovateľ retransmisie povinný do základnej programovej ponuky zaradiť televíznu programovú službu Televízie Trenčín, ktorú podľa protokolu Úradu možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie v meste Trenčín. Žalovaný poukazuje na novelizáciu § 17 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. účinnej od 31.05.2007, keď došlo k liberizácii povinnosti must carry a to tak, že prevádzkovateľovi retransmisie je daná možnosť požiadať žalovaného o úplné alebo čiastočné oslobodenie od tejto povinnosti a žalovaný podľa princípu transparentnosti a primeranosti môže rozhodnúť, že sa na prevádzkovateľa retransmisie nevzťahuje povinnosť podľa § 17 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, ak sú naplnené kritéria pre takéto oslobodenie v zmysle § 17 ods. 3 písm. a/ a b/ zák. č. 308/2000 Z.z. Žalobca o oslobodenie od tejto povinnosti žalovaného nepožiadaval. Žalobca má povinnosť zaradiť a prevádzkovať v základnej programovej ponuke televíznu programovú službu Televízie Trenčín, ktorú ponúka ako súčasť služieb retransmisie pre svojich abonentov v meste Trenčín, nakoľko táto spĺňa kritéria uvedené v ustanovení § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. – je vysielaná prostredníctvom terestriálneho vysielateľa Trenčín 60. kanál, abonent v meste Trenčín ju môže prijímať bežným prijímacím zariadením a jej zariadením sa napĺňa právo verejnosti na informácie. Žalovanému na ústnom pojednávaní bolo žalobcom potvrdené, že žalobca si bol vedomí povinnosti retransmitovať programovú službu Televízie Trenčín v zmysle povinnosti must carry tak, aby zabezpečil právo verejnosti na informácie. Z vyjadrenia žalobcu v rámci ústneho pojednávania je tiež zrejmé, že dôvodom vyradenia programovej služby Televízie Trenčín z programovej ponuky je konflikt plynúci zo vzájomného vzťahu vysielateľa programovej služby Televízie Trenčín a žalobcu, ktorý pravdepodobne vznikol nesprávnou interpretáciou § 17 ods. 1 písm. a/ a b/ tohto zákona. Žalobca, ktorého programová služba patrí do skupiny služieb v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. je povinný strpieť zaradenie tejto programovej služby do základnej programovej ponuky prevádzkovateľa retransmisie.

Žalovaný k časti žaloby žalobcu týkajúcej sa merania intenzity signálu pri Úradom vo výške 10m nad hlavnou stanicou žalobcu uvádza, že pracovníci Úradu vykonali šetrenie meraním intenzity signálu vedľa hlavnej stanice príjmu žalobcu vo výške 10m nad terénom a na streche budovy Domu sociálnych služieb, kde mal a má žalobca umiestnené antény terestriálny príjem tak, ako je to uvedené v odpovedi Úradu, ktorá bola žalovanému doručená dňa 20.04.2009.

Žalovaný k časti žaloby žalobcu, týkajúcej „sa merania intenzity signálu, pri ktorom Úrad zistil výrazný pokles napätia a konštatoval, že týmto konaním žalovaný porušil zásadu materiálnej pravdy, ktorá je jednou z hlavných zásad správneho konania“. Žalovaný zdôrazňuje, že disponuje šetrením Úradu, z ktorého je zrejmé, že možnosti príjmu na súčasnej hlavnej stanici príjmu žalobcu a na streche budovy Domu sociálnych služieb preukazujú dostatočnú intenzitu signálu programovej služby Televízie Trenčín, ktorá bola preukázaná v súlade s technickými predpismi a odporúčaniami. Žalovaný odmieta tvrdenie žalobcu o prispôbovaní výsledkov merania svojim subjektívnym pocitom, nakoľko úroveň kvality televízneho obrazu bola hodnotená stupňom „dobrá“ (na súčasnej stanici príjmu žalobcu), resp. stupňom „výborná“ (na streche budovy Domu sociálnych služieb) samotnými pracovníkmi Úradu, ktorí dôkaz získali priamym poznatkom v zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 Správneho poriadku.

Žalovaný uvádza, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona. Ďalej má za to, že jeho rozhodnutie má všetky náležitosti predpísané Správnym poriadkom, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného

v zmysle Správneho poriadku a žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a preto žiada, aby súd žalobu zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je právne opodstatnená a preto ju súd podľa § 250j ods. 1 zamietol.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajajú zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä skutkovými a procesnými administratívnymi predpismi.

V súlade s ust. § 244 ods. 2 O.s.p., súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonoch predpísaných postupoch je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonávať všetky úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. TKR/254/RL/29/2009 zo dňa 07.07.2009 vo veci správneho konania a či toto rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z. Povinnosťou správnych orgánov je dodržiavať zásadu zákonnosti v konaní pri vydávaní rozhodnutí, taktiež zachovať procesné, hmotno-právne a iné predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednanú vec.

Súd z administratívneho spisu zistil, že v spise sa nachádza rozhodnutie žalovaného zo dňa 07.07.2009 č. TKR/254/RL/29/2009, ktorým žalovaný rozhodol, že vo veci možného porušenia ustanovenia § 17 ods. 1 písm. a/ a h/ zák. č. 308/2000 Z.z., žalobca ako účastník správneho konania vyradením televíznej programovej služby Televízia Trenčín z programovej ponuky od novembra 2008 do 27.03.2009 neprevádzkoval retransmisiu v súlade s jej reguláciou, čím porušil povinnosť uvedenú v ustanovení § 17 ods. 1 písm. h/ zák. č. 308/2000 Z.z., za čo mu uložil podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona. Podľa ustanovenia § 64 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z. „uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.“ Vyradením televíznej programovej služby Televízia Trenčín z programovej ponuky od novembra 2008 do 27.03.2009 žalobca porušil povinnosť uvedenú v ustanovení § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z., t.j. zabezpečiť pri obsadzovaní kanálov v telekomunikačnej sieti alebo na telekomunikačnom zariadení, aby do základnej programovej ponuky bola zaradené programové služby vysielateľa s licenciou, ktorú možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie, za čo mu uložil žalovaný podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona. Podľa ustanovenia § 64 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z. „uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.“ Ďalej bola v administratívnom spise založená zápisnica z ústneho pojednania zo dňa 07.07.2009, technické hľadisko televízie Trenčín, pozvánka na ústne pojednávanie zo dňa 01.07.2009, fax žalobcu zo dňa 01.07.2009, vyjadrenie žalobcu k správne konaniu č. 66-LO/O-1070/2009 adresované žalovanému zo dňa 21.05.2009, vyjadrenie žalobcu ku kontrole vykonanej Telekomunikačným úradom SR zo dňa 15.04.2009, žiadosť o vyjadrenie – doplnenie žalovaného zo dňa 27.04.2009, dožiadanie – doplnenie =

odpoveď zo dňa 14.04.2009 adresované Telekomunikačným úradom SR žalovanému, dožiadanie – odpoveď zo dňa 14.04.2009 Telekomunikačného úradu SR adresované žalovanému, vyjadrenie k začatiu správneho konania zo dňa 30.03.2009 adresované žalovanému, vyjadrenie k Vašej žiadosti doručenej dňa 19.03.2009 spoločnosti Slovakia okolo sveta, s.r.o., reklamná spoločnosť Trenčín zo dňa 23.03.2009 adresovaná žalovanému, ktorého súčasťou sú dva listy, dožiadanie – doplnenie žalovaného adresované Telekomunikačnému úradu SR zo dňa 31.03.2009, žiadosť o vyjadrenie žalovaného zo dňa 12.03.2009 adresované Slovakia okolo sveta, s.r.o., Trenčín, dožiadanie žalovaného zo dňa 13.03.2009 adresované Telekomunikačnému úradu SR, úradný záznam žalovaného zo dňa 19.03.2009, upovedomenie, žiadosť o vyjadrenie zo dňa 12.03.2009 žalovaného žalobcovi.

Do spisu v priebehu konania boli založené zo strany žalovaného fotokópie rozhodnutí č. TKR/254/RUS/01/2008 zo dňa 05.02.2008, TKR/254/RUS/08/2008 zo dňa 03.06.2008 a rozhodnutie č. TKR/254/RUS/03/2008 zo dňa 05.02.2008, ako aj fotokópia rozhodnutia NS SR č. 1SŽ-o-NS 93/2004 zo dňa 22.03.2005.

Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z., poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z., rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c), g), h) zák. č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti štátnej správy patrí

- c) rozhodovať o zastavení retransmisie programovej služby,
- g) dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov,
- h) ukladať sankcie vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia,

Podľa § 5 ods. 2 písm. e) zák. č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady ďalej patrí spolupracovať s Telekomunikačným úradom Slovenskej republiky (ďalej len "úrad") v oblasti využitia frekvencií pre vysielanie.

Podľa § 17 ods. 1 písm. h/ zák. č. 308/2000 Z.z., prevádzkovateľ retransmisie je povinný prevádzkovať retransmisiu v súlade s jej registráciou.

Podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z., zabezpečiť pri obsadzovaní kanálov v telekomunikačnej sieti alebo na telekomunikačnom zariadení, aby do základnej programovej ponuky boli zaradené programové služby vysielateľov na základe zákona a vysielateľov s licenciou, ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie, a to obojstranne bezplatne; za taký príjem sa nepovažuje príjem

kódovaných programových služieb a programových služieb, na ktorých príjem je potrebný osobitný prijímač okrem bežného rozhlasového prijímača alebo bežného televízneho prijímača, ani príjem digitálneho vysielania inej programovej služby ako vysielateľa na základe zákona, ktorá zároveň nie je monotypovou programovou službou.

Podľa § 17 ods. 3 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z., Rada môže podľa princípov transparentnosti a primeranosti rozhodnúť na žiadosť prevádzkovateľa retransmisie, že sa naňho povinnosť podľa ods. 1 písm. a/ nevzťahuje alebo vzťahuje len čiastočne ak zistí, že a/ značná časť užívateľov telekomunikačnej siete nepoužíva túto telekomunikačnú sieť ako hlavný prostriedok príjmu rozhlasových programových služieb alebo televíznych programových služieb, alebo b/ úplné alebo čiastočné plnenie tejto povinnosti nie je nevyhnutné na zabezpečenie prístupu verejnosti k informáciám, najmä programov vo verejnom záujme, podujatiam významným pre verejnosť a krátkemu spravodajstvu ako aj k vysielaniu programových služieb vysielateľa na základe zákona.

Podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z., za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie: upozornenie na porušenie zákona.

Podľa § 64 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z., uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 610/2003 Z.z., tento zákon sa nevzťahuje na obsah služieb, ktoré sa poskytujú prostredníctvom elektronických komunikačných sietí, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z., elektronické komunikácie zabezpečujú výmenu alebo prenos informácií medzi konečným počtom užívateľov uskutočňovaných po elektronických komunikačných sieťach. Elektronické komunikácie nezahŕňajú informácie prenášané ako súčasť televízneho a rozhlasového vysielania pre verejnosť prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete okrem informácií, ktoré sa týkajú identifikovateľného užívateľa prijímajúceho informácie.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z., elektronická komunikačná služba (ďalej len "služba") je služba obvykle poskytovaná za úhradu, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach, vrátane telekomunikačných služieb a prenosových služieb v sieťach používaných na rozhlasové a televízne vysielanie. Služba nie je poskytovanie obsahu ani zabezpečenie alebo vykonávanie redakčného dohľadu nad obsahom prenášaný pomocou sietí a služieb a nezahŕňa služby informačnej spoločnosti, ktoré nespočívajú úplne alebo prevažne v prenose signálov sieťami.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z.z. programová služba je zámerné časové usporiadanie relácií vysielania a ďalších zložiek tejto služby, ktoré vytvárajú uzatvorený celok poskytovaný vysielateľom verejnosti; programová služba je obsahovou službou.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z.z. obsahová služba je služba určená na príjem verejnosťou, koncovému užívateľovi alebo inému užívateľovi, ktorej obsah zostavuje jej poskytovateľ vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, či už z vlastnej iniciatívy, alebo na základe požiadaviek užívateľa, a

a) vo vnímateľnej podobe tento obsah tvoria zvukové, obrazové alebo zvukovo-obrazové komunikáty alebo štruktúrované textové informácie, najmä televízna programová služba a rozhlasová programová služba,

b) vzniká ako poskytovateľom zostavená ponuka zvukových, obrazových alebo zvukovo-obrazových komunikátov alebo štruktúrovaných textových informácií, ku ktorým poskytovateľ služby umožňuje prístup užívateľovi jednotlivo alebo spoločne vo forme súboru obsahov, najmä služba video na požiadanie a elektronický programový sprievodca,

c) vzniká ako poskytovateľom zostavená ponuka obsahových služieb podľa písmena a) alebo b), ku ktorým poskytovateľ obsahovej služby umožňuje prístup užívateľovi jednotlivo alebo spoločne vo forme súboru služieb, najmä retransmisia programových služieb a multiplex, alebo

d) je ďalším nezmeneným verejným prenosom multiplexu alebo jeho časti poskytovaný inou osobou ako pôvodným poskytovateľom multiplexu.

Podľa § 6 ods. 3 písm. n/ zák. č. 610/2003 Z.z., úrad je národný regulátor a cenový orgán v oblasti elektronických komunikácií, ktorý podľa tohto zákona vykonáva ďalšie činnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 8 ods. 1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z.z., úrad spolupracuje najmä s Radou pre vysielanie a retransmisiiu v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania a retransmisie

Podľa § 44 ods. 2 Správneho poriadku, ak správny orgán nemôže vykonať niektorý procesný úkon v obvode svojej pôsobnosti alebo ak je to účelné z iných dôvodov, je oprávnený dožiadať o jeho vykonanie iný správny orgán toho istého alebo nižšieho stupňa.

Podľa § 38 ods. 1 Správneho poriadku, vlastník alebo užívateľ veci je povinný predložiť správne mu orgánu predmet ohliadky alebo strieť ohliadku na mieste.

Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Súd konštatuje, že námietka žalobcu týkajúca sa oprávnenia vykonávaného Úradom na základe poverenia žalovaného je v danom prípade právne neopodstatnená s poukazom na ust. § 1 ods. 2, § 2 a § 5 zák. č. 610/2003 Z.z. z čoho vyplýva, že Úrad je oprávnený zisťovať, či na konkrétnom území je dostatočný signál určitej identifikovateľnej rozhlasovej alebo televíznej programovej služby a takéto údaje je aj oprávnený poskytnúť žalovanému na vyžiadanie. Na konanie podľa zákona č. 308/2000 Z.z. sa subsidiárne vzťahuje správny poriadok, teda aj jeho ustanovenia o dožiadaní. Ustanovenie § 68 zák. č. 308/2000 Z.z. upravuje plán využitia frekvenčného spektra pre oblasť vysielania a dohľad nad využívaním analógových frekvencií, pričom Úrad je správnym orgánom vykonávajúcim uvedený dohľad. Súd zároveň považuje za dôležité pripomenúť povinnosť spolupráce Úradu s Radou v oblasti retransmisie a skutočnosť, že tento okrem povinností, taxatívne vymenovaných ustanovením §6 ods. 3 písm. a/ až m/ zákona č. 610/2003 Z.z. vykonáva aj ďalšie činnosti podľa osobitných predpisov, čiže aj dožiadania. Rada rovnako ako ktorýkoľvek správny orgán má povinnosť pre rozhodnutie presne a úplne zistiť skutkový stav, pričom je to práve Úrad, kto disponuje príslušným technickým vybavením na vykonanie technického merania hodnoty elektrickej zložky elektromagnetického poľa signálu programovej služby a je oprávnený

dožiadanie žalovaného vykonať ako ďalšiu činnosť podľa osobitných predpisov. Kanál 60 Trenčín je súčasťou frekvenčného spektra a súčasťou elektronických komunikačných sietí. Medzi právomoci Úradu o. i. patrí koordinácia a kontrola využívania frekvenčného spektra. Súd ďalej uvádza, že Úrad nevykonával kontrolu obsahu služby, keďže za túto možno považovať kontrolu samotnej informácie, ktorá je určená na príjem verejnosťou a je tvorená konkrétnymi zvukovými alebo zvukovo obrazovými komunikátmi, ako to vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z.z.. Neexistuje žiaden zákonný dôvod, aby úrad pri výkone svojej zákonnej právomoci – zisťovaní úrovne signálu určitej frekvencie v protokole neidentifikoval aj názov programovej služby, ktorá je prostredníctvom danej frekvencie prenášaná. Zistenie zloženia programovej ponuky v káblovom distribučnom systéme žalobcu pracovníkmi Úradu bolo technickým a administratívnym úkonom na základe dožiadania žalobcu. Z toho dôvodu súd uvedenú námietku zo strany žalobcu nepovažuje za opodstatnenú.

Súd zistil z administratívneho spisu, že Úrad nekonal nad rámec svojich kompetencií a preverenia možností príjmu bolo vykonané v súlade s technickými parametrami a podľa predpisu MDPT TPT-R5. Zo záverov merania Úradu, ktoré bolo vykonané v blízkosti hlavnej stanice príjmu žalobcu vo výške 10 m nad terénom a na streche Domu sociálnych služieb, kde sú umiestnené antény žalobcu slúžiace na terestriálny príjem vyplýva, že v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie žalobcu je dostatočná kvalita televízneho signálu programovej služby TVT na následnú retransmisiu k abonentovi. Subjektívnym hodnotením kvality obrazu podľa predpisu MDPT TPT – R5 bol vyhodnotený stupeň „dobrá“, čiže programovú službu Televízie Trenčín možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie. Keďže práve táto možnosť je otázkou relevantnou pre posúdenie povinnosti must carry, má súd za to, že námietka „prekvalifikovania“ mestskej časti na vidiecku nemá v danej veci relevanciu, pretože hodnotením kvality obrazu podľa predpisu MDPT TPT – R5 bol v každom prípade vyhodnotený stupeň „dobrá“. Technická časť posudzovania káblovej distribučnej siete bola posudzovaná Úradom, organizáciou, ktorá je na to zriadená, žalovaný túto odbornú časť použil vo svojom rozhodnutí. Súd konštatuje, že námietky žalobcu týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, nie sú právne opodstatnené, pretože žalovaný prostredníctvom Úradu presne a úplne zistil skutkový stav, pretože všetky vyšetrenia nevyhnutné na objasnenie rozhodujúcich okolností dôležitých pre posúdenie veci zistil úplne a presne.

Námietka žalobcu ohľadne nezákonného použitia ust. § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. nie je právne opodstatnená. Z ust. § 4 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že poslaním žalovaného je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie. Presadzovanie týchto cieľov zo strany žalovaného je premietnuté aj do zákonnej povinnosti must carry, nakoľko sa uvedeným ustanovením naplňa právo verejnosti na informácie, čo v danom prípade znamená, že televízna programová služba TVT zabezpečuje vysielanie informácií z regiónu Trenčín a sú určené obyvateľom tohto regiónu. Žalobca je registrovaný ako prevádzkovateľ retransmisie a je povinný v zmysle ust. § 17 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. do základnej programovej ponuky zaradiť televíznu programovú službu TVT, ktorú podľa protokolu Úradu možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie v meste Trenčín. Žalobca má povinnosť zaradiť a prevádzkovať v základnej programovej ponuke televíznu programovú službu TVT, ktorú ponúka ako súčasť služieb retransmisie pre svojich abonentov v meste Trenčín, nakoľko táto spĺňa kritéria uvedené v ust. § 17 ods. 1 písm. a/ a je vysielaná prostredníctvom terestriálneho vysielateľa Trenčín 60.kanál,

abonent v meste Trenčín ju môže prijímať bežným prijímacím zariadením a jej zaradením sa naplňa právo verejnosti na informácie. Novelou zák. č. 308/2000 Z.z. v ust. § 17 ods. 1, účinne od 31.05.2007 došlo k liberalizácii povinnosti must carry a z toho dôvodu je daná možnosť prevádzkovateľovi retransmisie požiadať žalovaného o úplné alebo čiastočné oslobodenie od tejto povinnosti a žalovaný môže rozhodnúť, že sa na prevádzkovateľa retransmisie nevzťahuje povinnosť podľa § 17 ods. 1 písm. a/, ak sú naplnené kritéria pre takéto oslobodenie v zmysle ust. § 17 ods. 3 písm. a/ a b/ zák. č. 308/2000 Z.z.

Ak žalobca argumentuje zmenou praxe žalovaného, ktorý v predchádzajúcom období mal vykonávať merania na hlavnej stanici prevádzkovateľa retransmisie, nie u abonenta a žalovaný argumentuje novelizáciou zákonného ustanovenia, upozorňuje súd predovšetkým na to, že pre správny orgán je záväzný práve tento predpis, nie jeho doterajšia prax, pričom z ustanovenia § 17 ods. 1 písm. a/ zákona vyplýva prevádzkovateľovi retransmisie povinnosť zabezpečiť pri obsadzovaní kanálov v telekomunikačnej sieti alebo na telekomunikačnom zariadení, aby do základnej programovej ponuky boli zaradené programové služby vysielateľov, ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu na telekomunikačné zariadenie. Priamo z logického a systematického výkladu tohto ustanovenia vyplýva potreba meraní u abonenta, keďže samotná povinnosť must carry sa odvíja od možnosti prijímať programovú službu, ktorú je potrebné priradiť k abonentovi. Tunajší súd považuje opačný výklad – teda priradenie možnosti prijímať programovú službu k prevádzkovateľovi retransmisie za odporujúci cieľu zákonnej povinnosti must carry, t.j. naplneniu práva verejnosti na informácie, v danom prípade na informácie z regiónu Trenčín. Nebolo by možné právo na informácie považovať za naplnené, ak by do základnej programovej ponuky boli zaradené programové služby vysielateľov, ktoré možno prijímať bežným prijímacím zariadením v mieste príjmu – hlavnej stanici prevádzkovateľa, avšak nie v mieste príjmu abonenta. Žalobca síce s odkazom na § 3 ods. 1 zák. č. 610/2003 tvrdí, že televízny prijímač abonenta nie je telekomunikačným zariadením, toto svoje tvrdenie však ničím nepodložil a súd má naopak za to, že tento je technickým zariadením na príjem, prepojenie alebo spracovanie signálov a informácií vo forme obrazu, zvuku alebo dát prostredníctvom vedení, rádiovými, optickými alebo inými elektromagnetickými prostriedkami, a že teda naplňa zákonnú definíciu telekomunikačného zariadenia.

Nakoľko rozhodnutie žalovaného vychádzalo z riadne zisteného skutkového stavu a bolo vydané v súlade s právnymi predpismi a na základe podkladov Úradu, súd konštatoval, že žaloba žalobcu nie je právne opodstatnená.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech trovy konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 29.1.2013



JUDr. Viera Šebestová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Korcová Silvia